

[Ingerlise Koefoed]

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Tommy Dinesen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en frivillig sabbatordning.

(Beslutningsforslag nr. B 49).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministre:

Spm. nr. S 236

1) Til *socialministeren* af:

Jane Oksen (FP):

»Hvad agter ministeren at foretage for at forhindre, at der i en række tilfælde kan ydes mere i bistandshjælp, end der kan tjenes ved lønnet arbejde?«

Skriftlig begrundelse

Hensigten med bistandsloven må være at hjælpe folk i nødsituationer og i øvrigt hurtigst muligt aktivere dem til at komme ud af systemet igen. I dagspressen har vi flere gange kunnet læse, at det i en række tilfælde bedre kan betale sig at få bistandshjælp end at gå på arbejde. Ved lov nr. 938 af 23. december 1986 blev forsøgsordningen med kontanthjælp efter retsprincippet (faste ydelser) ophøjet til lov, og de ændrede kontanthjælpsregler trådte i kraft den 1. juli 1987.

I regeringens oprindelige forslag til ændring af bistandsloven, lovforslag nr. L 116, der blev fremsat den 13. december 1985 af ministeren, anføres i bemærkningerne til lovforslaget, Tillæg A, spalte 2856: »Efter forsøgsreglerne er der alene fastsat individuelle grænser for den samlede hjælp. . . Efter disse regler kan hjælpen således ikke overstige det hidtidige niveau.« I bemærkningerne til samme lovforslag var også anført (sp. 2847-2848), at set under ét i forsøgskommunerne skulle forsøget væ-

re udgiftsneutralt. I Socialministeriets særtryk af FFL 1988 er anført, at kommunernes merudgifter i forbindelse med lov nr. 938 1986 anslås til 280 mio. kr.

Man må altså konstatere, at lovens intentioner ikke er opfyldt, idet overgangen til faste ydelser skønnes at ville medføre merudgifter. Da arbejdsløsheden formentlig stiger i 1988, bliver antallet af bistandsmodtagere formentlig også stigende og ikke faldende som anslået i FFL 1988. Alene i juni i år var der 12 pct. flere familier, der modtog kontanthjælp, end i samme måned i 1986.

Det må være administrativt muligt at genindføre reglerne om, at det hidtidige levestandardniveau ikke overskrides. I modsat fald bliver det ikke muligt at styre kontanthjælpsudgifterne, da flere og flere vil foretrække bistandshjælp frem for arbejde, efterhånden som det går op for folk, hvordan loven virker.

Formanden:

Man skal markere også med hånden, hvis man ønsker ordet, idet formanden ikke kan se, når der bliver trykket på knappen.

Jane Oksen (FP):

I Morgenavisen Jyllands-Posten den 15. november 1987 er det anført, at bistandsklienter får større økonomisk udbytte af socialhjælp end af lønnet arbejde, og at de nye regler for kontanthjælp, der trådte i kraft den 1. juli 1987, foreløbig har kostet samfundet 300 mio. kr. mere end forudsat ved lovens vedtagelse. I et konkret tilfælde er det anført, at en familie på 2 voksne og 4 børn får en gevinst på 2.926 kr. pr. måned ved at få bistandshjælp. Hvis de 4 børn var blevet passet i institutioner, skulle der lægges yderligere 4.000 kr. til. Det vil altså sige, at der kan blive tale om en gevinst på næsten 7.000 kr. skattefrit ved at undlade at arbejde. I Kommunernes Landsforening har man skønnet, at 10 pct. af bistandsklienterne får 10 pct. mere, end de ville få på arbejdsmarkedet, ja i nogle kommuner endda 15 pct. mere. Hvad agter ministeren at gøre ved dette?

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

For det første vil jeg sige til spørgeren, at jeg naturligvis heller ikke synes, det er uproblematisk, at der i visse tilfælde udbetales mere i kontanthjælp, end den pågældende kunne forvente